

סופיסוף הונחו הדברים על השולחן. זה טוב!

לאנדי, תודה!

במיקרה הטוב, זאת היתה צביעות שקרנית. במיקרה הרע, זאת היתה הונאה עצמית. הונאה דחוקה, שהרי מתחת לסף ההכרה ידעו גם הם שיש כאן סתירה הזועקת לפיתרון.

את הצורך הזה באו עכשיו אנדי ר שות' לספק. אך תחת לדבר על גירוש, כמו כהנא, הם שלמו מן העבר מושג יפה יותר, לועזי ואסתטי: טראנספר.

■ ■ ■

ב מן המושג הזה יש להסיר את מחלצות הצביעות.

לפי הרוברים, הם מבקשים פיתרון הומאני. (זה מוזכר משהו, אך הבה נתאפק.) הפיתרון ההומאני אומרת שהטראנספר יבוצע בלי כוח, בהסכמה. המר עצמו ישכנעו את יבוצעו ערכו, ובעיקר את יד דן, לקלוט את המוני הערבים מן השטחים הכי בושים (1.5 מיליון), אם לברם, אם כתוספת הערבים שהם אורחיישראל (2.2 מיליון). הערבים האלה יעברו מרצונם החופשי לאן שישלחו.

גם ילד מבין שזהו קישקוש. מאז בריאת העולם לא היתה אוכלוסיה, שעוד בה מרצונה החופשי ארץ שבה ישבה במשך מאות בשנים. יחידים מהגרים.

עם שלם אינו נוטש את אדמתו, אלא בשהוא אנוס.

אין שמץ של סיכוי לכך שאי פעם יירתמו המעצמות הגדולות, כולן או חלקן או אף אחת מהן, למאמץ כזה. שהרי פירושו אובדן מעמדה בעולם הערבי, ודחיפתו לזרועות ידיבתה. זה היה מביא לשני מוחלט במאונחוכוחות הגלובאלי. שום מדינה ערבית לא תסכים לקלוט המונים אלה. במשך 40 שנה, עד היום, סירבו כל המדינות הערביות לקלוט אף את פליטי פלסטין משנת 1948. גם בירדן הם יושבים במחנות פליטים. וגם אילו הומינו המדינות הערביות את הפלסטינים לבוא אליהן — דבר שכלל לא יעלה על הרעת — לא היו הפלסטינים נשמעים להן. מי שמפקפק בכך, מוטב לו לעיין במאמרו של זאב ז'בוטינסקי, קיר הברזל, שבו ניבא לפני 60 שנה שהערבים בפלשתינה (כך ז'בוטינסקי, במקור) לא יישמעו לשום מי שטר ערבי מחוץ לארץ.

במילים פשוטות: המילה, טראנספר אינה אלא קישקוש לועזי למושג העברי הפשוט: גירוש.

■ ■ ■

ש וחריה טראנספר הסיקו את המסקנה ההגיונית מן התפיסה הימנית-קיצונית. מי שרוצה בארץ-ישראל השלמה ובי מדינה יהודית — חייב לוותר על מדינה דמוקרטית.

כלומר: עליו להחזיק במדינה מיעוט לאומי ענקי (קרוב ל-40%) ללא זכויות דמוקרטיות בסיסיות. תוך שנים מעטות יהיה מיעוט זה לרוב בארץ.

מדינה שאינה דמוקרטית מבחינת זכות הבחירה, רה, אינה יכולה להיות דמוקרטית גם בשום צורה אחרת. ציבור של 40% (שלא לדבר על 50% ו-60%) לא יישב בשקט במדינה שאין לו חלק בה. תהיה התנגדות. ההתנגדות תוליד ריכוזי. יהיה צורך לשלול לא רק את הזכויות הלאומיות, אלא גם את זכויות האדם הבסיסיות. יהיה צורך במיש טרה חשאית ענקית, במחנות ריכוז, בעינויים. כל זה כבר קיים. אם ימוסר המצב, יהיה קיים פי עשרה ופי מאה.

מי שרוצה בארץ-ישראל השלמה, שתהיה גם יהודית וגם דמוקרטית, יש לו רק פיתרון אחד: גירוש המוני.

כך קובעים אנדי ושותפיו, והם צודקים בהחלט.

■ ■ ■

א ין טעם להרחיב את הריבוז על הצד המוסרי של פיתרון "הומאני" זה.

תהיה זאת זוויעה. מיליונים יצטרכו לנטוש את אדמתם, חברתם, כל קיומם, כדי להיות לפליטים סררי-זכויות וחסיי צלם-אנוש בארץ זרה. קהילות יתפזרו, מי שפחות יתפרקו, חיים ייהרסו. ניצוליה-השוואה יודעים מה זה.

אייאפשר להביא לכך ללא טרור מא-סיבי לא דיריגאסון אחד, לא צברה וי שאתילה, לא קיביה אחד, לא כפריקאסם אחד.

הנאצים עשו זאת כמהלך מילחמתי-עולם, וכך גם הסובייטים, שפעלו בעיצומם של הטבח ההמוני (המשך בעמוד 16)

שניים מהם בולעים את השלישי. מדינה יהודית בארץ-ישראל השלמה אינה יכולה להיות דמוקרטית. מדינה דמוקרטית בארץ-ישראל השלמה אינה יכולה להיות יהודית.

מזה 20 שנה חי המחנה ה"לאומי" בישראל חיים של שקר רעיוני. המחנה הזה דוגל בשלושה עקרונות, הסותרים זה את זה לחלוטין. העיקרון הראשון אומר "ארץ-ישראל השל-

אני דווקא סבור שהמרכיבים על "טראנספר" עושים שרות טוב למדינה. כהן-אבידוב דומיהם, המי פיצאים עתה את התורה הנלוזה הזאת, מביאים ברכה בעלי-כורחם. אדרבה, שידברו!

■ ■ ■

ע ד היום דיבר רק מאיר כהנא בגלוי על גיי רוש מיליוני הפלסטינים מן הארץ. זה איפשר לכל החושים בפתר-ליבם כמורה להפתייג ממנו בקול-קולות. בבי חנית, "אנחנו אנשים הגונים, הו א נאי ציני"

אנשי התחיה והימין בליכוד, גוש-אמונים וארץ-ישראל השלמה, כולם העמידו פנים כאילו רובצת תהום בינם לבין כהנא, כאילו תורת כהנא נתעבות גם בעיניהם, כאילו לא יעלה על דעתם לחשוב על הפיתרון הסופי של הבעיה הפלסטית.

עכשיו נקרע המסווה הזה. אנדי — האלוף-במילואים רחבעם זאבי — איש ארץ-ישראל העובדת והפלמ"ח, הלך כראש. ראשוניו מיד אנחנו.

אחריו בא מיכאל דקל, האיש המעורב בעסקים המלוכלכים של סוחרי-הקרקעות הפרטיים בגדה המערבית, שנע כשולי פרשת-השחרר שבגללה כבר נשפט איש למאסר. דקל, הנושא בתואר די רישמי של "סגן שר-הביטחון", היושב בחדר מנר דה במישרד האחראי לכל המתרחש בשטחים הכי בושים.

אחריו בא, כמובן, מאיר כהן-אבידוב, האיש המשתוקק "לרטש את הבטן" ולנקר את העיניים "לפושעים ערביים."

ואחריו — אלא מה? — הרב חיים רוקמן, שליח-מיצווה להגנה על רוצחים יהודיים מכל הסוגים בשתי יבשות.

חבורה נאה. לאו דווקא אסכולה של הוגי-דיעות ברמה של שפינוזה, קאנט והגל, אך בכל זאת חבורה של אנשים הממלאים תפקיד חשוב. הם מציאים את "הבעיה הדמוגראפית" מתחת לשטיח הצביעות המתהפכת.

■ ■ ■

א ני ממהר להסביר מדוע אני שם את שתי המילים "הבעיה הדמוגראפית" במרכאות. זהו אחד מאותם המושגים הבאים למנוע את הצורך לקרוא לדברים מכרי ערים בשמם המכוער. קוסמטיקה מילרית.

כמו "הפיתרון הסופי", כאשר הכוונה היא לרצח המוני של גברים, נשים וילדים. כמו "טיפול מיוחד", כאשר הכוונה היא להריגת שבויי-מלחמה. כמו "קציני-היסעים", המילים שבהן הגדיר ארולף אייכמן את עצמו, כאשר הכוונה היתה להסיע יהודים למחנות-השמדה. כמו "טראנספר", כאשר הכוונה היא לגירוש.

המלים "הבעיה הדמוגראפית" מעוררות את הרושם כאילו מדובר על בעיה טטאטיסטית. ורי כוח שקט על השיטות הנכונות לרישום-אוכי לוסין). "דמוס" פירושו כיוונית עם, ו"גראפה" פירושו כתיבה. "טראנספר", לעומת זאת, היא מילה לאטינית, ופירושה לשאת-אל-מעבר.)

אך מי שמדבר על "הבעיה הדמוגראפית" אינו מתכוון לבעיה סטאטיסטית. הוא מתכוון לעובדה שבארץ-ישראל המערבית גרים ברגע זה 2.2 מיליון פלסטינים, בני אדם, גברים, נשים וילדים. אלה חיים את חייהם, עובדים, מתפרנסים, מקיימים קהילות, מקימים מושפחות, מחזיקים ברכוש, נולדים, מתחתנים, מתים, נקברים לצד אבותיהם, שחיו באותם המקום מאות ואלפי שנים.

חיים של בני-יאדם אינם "בעיה". עצם היותם "בעיה" היא תמיסה פאשיסטית. עיין ערך: "הבעיה היהודית".

■ ■ ■

עיר וכרי שיהיו הדברים ידועות זה, כמר-

"הבעיה הדמוגראפית"

מדינה יהודית ודמוקרטית אינה יכולה להביא את ארץ-ישראל השלמה. זהו הגיון פשוט. שכל ילד יכול להבין.

■ ■ ■

א יך סתרו דוברי המחנה ה"לאומי" את הכי עיה הזאת?

(אני שם את המילה "לאומי" במרכאות, מפני שזהו מחנה אנטי-לאומי. לאומי הוא אדם החש כשייכותו ללאומו, והמכבד על כן את שייכותם של אחרים ללאומיהם שלהם. מי שדוגל בתפיסה של "לאומי ואפסי עוד" אינו לאומי, אלא פאשיסט. והדמיון בין לאומי ופאשיסטי הוא כדמיון בין תא נורמלי ובין תא סרטני בגוף האדם.)

איך פתרו? לא פתרו. פשוט התעלמו. אמרו, באותו אדמיראל תורכני, "מאלטה יוק".

מה. לפחות מן הים עד הירדן, ואם ירצה השם — גם מעבר לזה, משני עברי הירדן. כפי שהגדיר זאב ז'בוטינסקי את ארץ: "משתרעת מים ישי מונה, והירדן, הירדן באמצע."

העיקרון השני אומר "מדינה יהודית". כלומר: לא רק מדינת-יהודים, לא מדינה שהיהודים רק יהיו בה רוב, אלא מדינה שכל-כולה יהודית, שאין בה זכויות לאומיות למי שאינם-יהודים, שהיהודים הם — והם לבדם — ישלטו בה שילטון מוחלט, שאין בה הפרדה בין המדינה ובין הדת היהודית. העיקרון השלישי אומר "מדינה דמוקרטית". כלומר: מדינה שבה יש לכל אזרח חלק בשילטון, שבה מוסדות-השילטון, החוקים והמדיניות נקבעים ברוב של בחירות חופשיות בהשתתפות כל התושבים, שבה יש שיוויון לפני החוק ומישטר של חרות, שוויון ואחווה.

שלושה אלה פשוט אינם הולכים ביחד. כל

